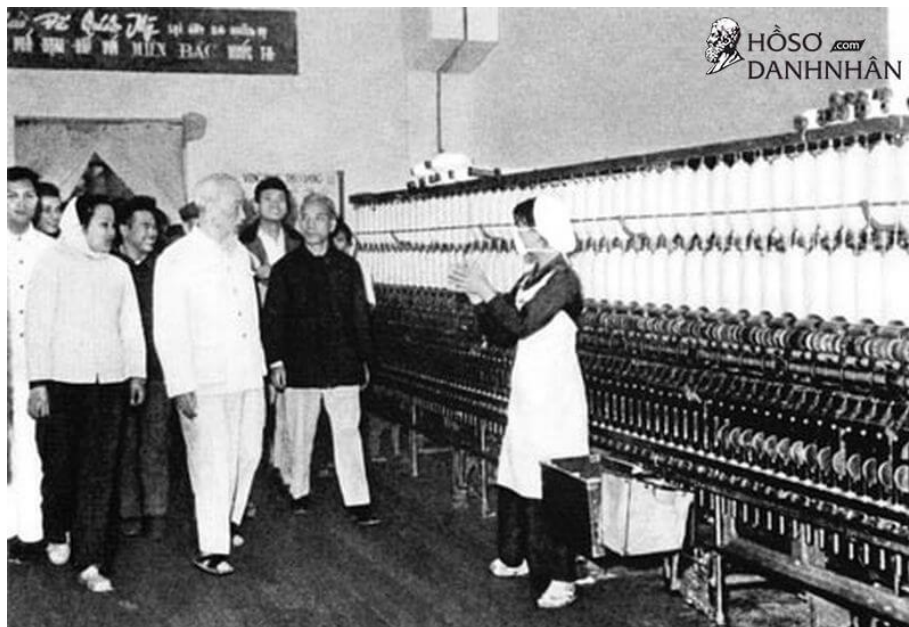

Ngày 03 tháng 02 năm 2023

BÁC HỒ ĐẾN THĂM VÀ NÓI CHUYỆN VỚI ĐẠI HỘI BA ĐẢM ĐANG CỦA PHỤ NỮ THỦ ĐÔ.

Đại hội Ba đảm đang của phụ nữ Thủ đô lần thứ nhất, khai mạc rất trọng thể vào tối 01-12-1965 tại hội trường Trường Đảng cao cấp Nguyễn Ái Quốc. Chiều 02-12-1965 (ngày họp thứ 2) vào khoảng 16 giờ, Đại hội vô cùng sung sướng, phấn khởi được đón Bác. Cùng đi với Người có Thủ tướng Phạm Văn Đồng và Anh hùng miền Nam Tạ Thị Kiều.

Vừa thấy Bác, cả Hội trường đứng bật dậy, vỗ tay ran như sấm lặn với tiếng reo vô cùng phấn khởi.

Bác! Bác đến! Bác đến!... Hồ Chủ tịch muôn năm! Hồ Chủ tịch muôn năm!

Sau mấy phút vô cùng sôi nổi, Bác giơ tay ra hiệu (một cử chỉ thường có của Bác) cho Đại hội im lặng, rồi Bác tươi cười chỉ vào chị Kiều và nói:

Hôm nay, Bác dẫn “cô bé này” đến với Đại hội, các cô, các chú (Đại hội có một số đại biểu là nam giới) có phấn khởi không?

Cả Đại hội vỗ tay rầm rầm xen lẫn tiếng:

Thưa Bác, có ạ!

Không khí Đại hội thật vô cùng náo nhiệt, sôi nổi. Bác đã kể cho Đại hội nghe về những gương anh hùng của phụ nữ ta trong thời kỳ bí mật, trong cuộc kháng chiến chống Pháp và sự hy sinh anh dũng của chị em miền Nam trong chống Mỹ.

Thật bất ngờ, Bác rút trong túi ra một cột báo của Báo Thủ đô ngày hôm đó, đọc tên bảy bà và chị, xong Bác hỏi:

Các cô ấy có mặt ở Đại hội này không?

Hội trường lại vang lên:

Thưa Bác, có ạ!

Bác tươi cười nói:

Hôm nay, Bác đọc báo thấy có đăng thành tích của bảy cô là công nhân, là nông dân, là giáo viên... Bác rất vui, Bác có mấy chiếc huy hiệu để tặng các cô ấy.

Mọi người sung sướng vỗ tay tưởng làm vỡ phòng họp.

Sau cùng Bác hỏi:

Các cô có muốn được Bác thưởng Huy hiệu của Bác không?

Cả Hội trường lại phấn khởi trả lời vang lên:

Thưa Bác, có ạ, có ạ!

Vậy các cô về làm công tác cho tốt, Bác sẽ thưởng!

Cả Hội trường lại vang lên như sấm.

Người kể chuyện: Đặng Ngọc Thu.

BÀI HỌC CỦA CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ VỀ CÂU CHUYỆN KỂ

+ **Tên đảng viên kể chuyện: Đặng Ngọc Thu – Bí thư Chi bộ.**

+ **Câu chuyện được kể: Bác Hồ đến thăm và nói chuyện với Đại hội ba đảm đang của phụ nữ Thủ đô.**

+ **Ý nghĩa câu chuyện:** Câu chuyện nói lên truyền thống, phẩm chất tốt đẹp của người phụ nữ Việt Nam, tinh thần yêu nước quật cường chống giặc ngoại xâm, cần cù thông minh sáng tạo trong lao động, sản xuất, luôn giữ gìn phát huy tinh hoa văn hóa dân tộc, có trách nhiệm nuôi, dạy con cái, quản lý tốt gia đình, có lòng nhân hậu, có tính cộng đồng, vì lợi ích của mọi người và xã hội.

Đại hội những phụ nữ xuất sắc trong phong trào “Ba đảm đang” của Thủ đô ngày 02-12-1965, Bác nói: “Dân tộc Việt Nam là một dân tộc anh hùng... Phụ nữ Việt Nam là phụ nữ anh hùng”.

Không chỉ khẳng định vai trò, vị trí của người phụ nữ trong các phong trào cách mạng cũng như trong sự nghiệp xây dựng đất nước, Bác Hồ còn quan tâm sâu sắc đến phong trào đấu tranh đòi quyền bình đẳng nam, nữ, quan tâm giúp đỡ phụ nữ; từ đó chị em phụ nữ phải có quyết tâm, đạo đức, tác phong để làm tròn nghĩa vụ của mình là góp phần xứng đáng vào công cuộc xây dựng chủ nghĩa xã hội, đấu tranh thực hiện thống nhất nước nhà, hoàn thành tốt nhiệm vụ được giao.

+ **Liên hệ bản thân và phương hướng phấn đấu làm theo:** Trong những năm qua, không phụ lòng tin yêu và sự kỳ vọng của Bác, chị em phụ nữ đã ra sức học tập, rèn luyện, vươn lên khẳng định vai trò và vị thế của mình trong xã hội.

Đảng và Nhà nước ta cũng luôn tạo điều kiện cho sự phát triển của phụ nữ, thông qua các chủ trương, chính sách về phụ nữ, về bình đẳng giới nhằm phát huy vai trò của phụ nữ.

Không chỉ là những người vợ, người mẹ đảm đang trong gia đình, nhiều phụ nữ đã đạt được những thành tích nổi bật, được xã hội ghi nhận trong nhiều lĩnh vực như: chính trị, kinh tế, văn hóa, giáo dục, khoa học, công nghệ...

Ngày nay, với sự quan tâm của Đảng và Nhà nước, sự nỗ lực của chị em phụ nữ, công tác phụ nữ đã đạt được nhiều thành tựu đáng kể, góp phần quan trọng vào công cuộc xóa đói giảm nghèo, xây dựng và phát triển đất nước.

Đề phong trào phụ nữ tiếp tục phát triển, giữ gìn và phát huy phẩm chất đạo đức phụ nữ Việt Nam thời kỳ đẩy mạnh công nghiệp hóa, hiện đại hóa đất nước “Tự tin – Tự trọng – Trung hậu – Đảm đang”, các cấp ủy Đảng, chính quyền, các ban, ngành và các cấp Hội cần phối hợp, tạo điều kiện để phụ nữ có cơ hội tiếp thu những tiến bộ khoa học, công nghệ thích ứng với cơ chế thị trường, hội nhập kinh tế quốc tế, đóng góp to lớn cho công cuộc xây dựng và bảo vệ Tổ quốc.

+ Ý kiến góp ý của tập thể về ý nghĩa câu chuyện:

- Bình đẳng giới là một vấn đề trong xã hội hiện nay. Bác là người đầu tiên đưa bình đẳng giới vào trong Hiến pháp. Trong thi đua, khen thưởng, chúng ta cũng cần thực hiện đúng người, đúng thời điểm để khích lệ, động viên kịp thời.

- Tư tưởng “ Trọng nam khinh nữ” đã từng cản trở sự phát triển của đất nước. Bác Hồ đã tạo điều kiện cho phụ nữ phát triển, thực hiện bình đẳng giới.

- Các đảng viên trong chi bộ nhất trí với ý nghĩa, bài học của câu chuyện.

- Đồng chí Đặng Ngọc Thu – Bí thư chi bộ - kết luận về ý nghĩa, bài học của câu chuyện như đã nêu trên. Trong xã hội hiện nay, phụ nữ tham gia vào rất nhiều các hoạt động kinh tế, chính trị, xã hội, ... đóng vai trò ngày càng quan trọng đối với sự phát triển của đất nước. Công tác thi đua, khen thưởng đối với phụ nữ cần thực hiện đúng người, đúng thời điểm để động viên, khích lệ kịp thời sự cố gắng, nỗ lực của chị em phụ nữ.

Ngày 03 tháng 3 năm 2023

CHỦ ĐỘNG TRONG MỌI VIỆC

Tháng 8 năm 1952 Bộ Quốc phòng mở hội nghị tổng kết chiến tranh du kích tại căn cứ địa Việt Bắc. Một buổi sáng như thường lệ, một chiến sĩ phục vụ hội nghị xách mấy ống tre đầy nước từ dưới suối đi lên cho chúng tôi dùng. Tôi và anh Hoàng đón lấy một ống tre, bỗng một ông già mặc quần đùi, áo may ô, khăn mặt quàng cổ nhuộm màu lá cây đi lại gần hai chúng tôi.

Anh Hoàng ghé sát vào tai tôi nói nhỏ.

Bác, Bác Hồ đấy!

- Chúng tôi chưa kịp chào Bác thì Bác hỏi.

- Nước xách lên cho các chú đánh răng, rửa mặt phải không? Không đợi chúng tôi trả lời, Bác nói !

- Không được thế! hai chú đang tuổi thanh niên, buổi sáng xuống suối rửa mặt tha hồ thoải mái, mà còn tập thể dục có hơn không?

- Cả hai chúng tôi đứng lặng người, Bác nói tiếp.

- Việc gì có thể làm được hãy tự làm lấy, đừng bắt chiến sĩ phục vụ mình. Bác đi rồi chúng tôi còn đứng nhìn theo và vô cùng thấm thía lời nhắc nhở của Bác.

Người kể chuyện: Nguyễn Văn Linh.

BÀI HỌC CỦA CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ VỀ CÂU CHUYỆN KỂ

+ **Tên đảng viên kể chuyện:** Nguyễn Văn Linh – đảng viên Chi bộ.

+ **Câu chuyện được kể:** Chủ động trong mọi việc.

+ **Ý nghĩa câu chuyện:** Qua câu chuyện kể cho thấy: trong cuộc sống khi làm việc gì phải nghĩ đến mọi người, đừng vì lợi ích riêng tư mà xem nhẹ quyền lợi của người khác, phải tích cực lao động, của cải vật chất tự mình làm ra mới có giá trị đích thực, dù việc nhỏ hay to, phải thực sự gương mẫu, thường xuyên quan tâm và nghĩ đến mọi người, đừng nên trông chờ vào sự giúp đỡ của người khác.

+ **Liên hệ bản thân và phương hướng phấn đấu làm theo:** Trong công tác dù ở cấp nào, chúng ta cũng phải chủ động xây dựng chương trình, kế hoạch hoạt động cho bản thân, không trông chờ sự phân công, giúp đỡ của người khác.

+ **Ý kiến góp ý của tập thể về ý nghĩa câu chuyện:**

- Câu chuyện rất ý nghĩa, việc gì tự làm được thì tự làm, có tác dụng tích cực đến mọi người.

- Trong công tác giảng dạy, thầy, cô giáo cần giao nhiệm vụ, bài tập để các em tự làm, trong công việc cần có kế hoạch, sắp xếp hợp lí, hiệu quả.

- Chúng ta cần cố gắng đơn giản mọi việc để thuận lợi hoàn thành nhiệm vụ.

- Các đảng viên trong chi bộ nhất trí với ý nghĩa, bài học của câu chuyện.

- Đồng chí Đặng Ngọc Thu – Bí thư chi bộ - kết luận về ý nghĩa, bài học của câu chuyện như đã nêu trên. Những lời Bác dạy luôn sâu sắc. Những việc bản thân làm được nên tự làm, không nên có ý nghĩ bắt người khác phục vụ mình, nên quan tâm, chia sẻ với anh em, cần chủ động, có kế hoạch. Giáo viên cần giao nhiệm vụ cho học viên để các em có ý thức trách nhiệm.

Ngày 07 tháng 4 năm 2023

GIẢN DỊ VÀ TIẾT KIỆM

Bà Nguyễn Thị Liên, nguyên cán bộ Văn phòng Phủ Chủ tịch, kể lại rằng: Khi làm việc ở văn phòng Bác, đôi khi bà còn đảm nhận việc khâu, vá quần áo, chăn, màn, áo gối cho Bác. Công việc này giúp bà có điều kiện được gần Bác và học tập được rất nhiều.

Áo Bác rách, có khi vá đi vá lại, Bác mới cho thay. Chiếc áo gối màu xanh hoà bình của Bác, được ông Cần (người phục vụ Bác) đưa bà vá đi vá lại. Cảm chiếc áo gối của Bác, bà rung rung nước mắt, bà nói với ông Cần thay áo gối khác cho Bác dùng nhưng Bác chưa đồng ý. Người vẫn dùng chiếc áo gối vá.

Những năm tháng giúp việc ở văn phòng Bác bà đã có những kỷ niệm không bao giờ quên.

Bà còn kể rằng:

Ở Việt Bắc, có một buổi Bác đi công tác về muộn, về qua văn phòng, Bác nghỉ lại một lát vì mệt. Đồng chí Hoàng Hữu Kháng, bảo vệ của Bác nói với bà:

- Bác mệt không ăn được cơm. Cô nấu cho Bác bát cháo.

Bác đang nằm nghỉ nghe thấy thế liền bảo bà:

- Cô nấu cháo cho Bác bằng cơm nguội ấy, vừa chóng chín, vừa tiết kiệm được gạo, khỏi bỏ phí cơm thừa.

Người kể chuyện: Lê Hữu Hạnh.

BÀI HỌC CỦA CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ VỀ CÂU CHUYỆN KỂ

+ Tên đảng viên kể chuyện: Lê Hữu Hạnh – đảng viên Chi bộ.

+ Câu chuyện được kể: Giản dị và tiết kiệm.

+ Ý nghĩa câu chuyện: Từ mẩu chuyện về Bác Hồ này, chúng ta có thể rút ra bài học ý nghĩa về đức tính giản dị và tiết kiệm của Bác. Mặc dù Bác là người có địa vị cao, là lãnh tụ của cả dân tộc nhưng Bác luôn giữ cho mình sự giản dị và tiết kiệm.

+ Liên hệ bản thân và phương hướng phấn đấu làm theo: Là giáo viên, đảng viên, bản thân tôi sẽ luôn cố gắng học tập và làm theo Bác ở đức tính giản dị, tiết kiệm, sự linh động, sáng tạo khi giải quyết công việc, xem công tác thực hành tiết kiệm, chống lãng phí là nhiệm vụ đặc biệt quan trọng và thường xuyên bằng những việc làm thiết thực như: Tiết kiệm điện, nước, vật tư thực tập, bảo quản thiết bị, dụng cụ thật tốt nhằm kéo dài thời gian sử dụng, từ đó góp phần giảm chi phí cho đơn vị.

+ Ý kiến góp ý của tập thể về ý nghĩa câu chuyện:

- Câu chuyện phù hợp với tình hình đất nước ta hiện nay. Kinh tế suy thoái, cuộc sống của người dân còn nhiều khó khăn. Bản thân mình phải làm gương để giáo dục học viên.

- Các đảng viên trong chi bộ nhất trí với ý nghĩa, bài học của câu chuyện.

- Đồng chí Đặng Ngọc Thu – Bí thư chi bộ - kết luận về ý nghĩa, bài học của câu chuyện như đã nêu trên. Chúng ta cần thực hành tiết kiệm chống lãng phí. Bác Hồ luôn là tấm gương sáng cho các thế hệ người Việt.

Ngày 05 tháng 5 năm 2023

GIỮ LỜI HỨA

Hồi ở Pác Bó, Bác Hồ sống rất chan hòa với mọi người. Một hôm được tin Bác đi công tác xa, một trong những em bé thường ngày quần quýt bên Bác chạy đến cầm tay Bác thưa:

- Bác ơi, Bác đi công tác về nhớ mua cho cháu một chiếc vòng bạc nhé!

Bác cúi xuống nhìn em bé âu yếm, xoa đầu em khẽ nói:

- Cháu ở nhà nhớ ngoan ngoãn, khi nào Bác về Bác sẽ mua tặng cháu.

Nói xong Bác vẫy chào mọi người ra đi. Hơn hai năm sau Bác quay trở về, mọi người mừng rỡ ra đón Bác. Ai cũng vui mừng xúm xít hỏi thăm sức khỏe Bác, không một ai còn nhớ đến chuyện năm xưa. Bỗng Bác mở túi lấy ra một chiếc vòng bạc mới tinh trao tận tay em bé – bây giờ đã là một cô bé. Cô bé và mọi người cảm động đến rơi nước mắt.

Bác nói:

- Cháu nó nhờ mua tức là nó thích lắm, mình là người lớn đã hứa thì phải làm được, đó là "chữ tín". Chúng ta cần phải giữ trọn niềm tin với mọi người.

Người kể chuyện: Nguyễn Thanh Cường.

BÀI HỌC CỦA CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ VỀ CÂU CHUYỆN KỂ

+ **Tên đảng viên kể chuyện:** Nguyễn Thanh Cường – đảng viên Chi bộ.

+ **Câu chuyện được kể:** Giữ lời hứa.

+ **Ý nghĩa câu chuyện:** Giữ chữ tín là phẩm chất cao quý trong đời sống xã hội cho nên việc bội tín không chỉ làm xấu bản thân mà còn gây tác hại đối với người khác. Lòng tin bắt nguồn từ xã hội hướng tới cái thiện, chữ tín trở thành phạm trù đạo đức trong quan hệ ứng xử giữa con người với con người.

+ **Liên hệ bản thân và phương hướng phấn đấu làm theo:** Là một giáo viên trong một tập thể sư phạm, cũng như một Đảng viên trong một Chi bộ tôi nhận thức được nhiệm vụ và trách nhiệm của bản thân trong công tác giảng dạy. Người giáo viên như một tấm gương để học viên noi theo, nếu giáo viên nói và làm đúng như mình nói thì sẽ tạo ra sự nể trọng từ học viên, từ đó các em sẽ thêm tin yêu mình. Ngoài việc nhắc nhở các trường hợp vi phạm, nếu các em có sự tiến bộ thì nên khen, động viên các em.

+ **Ý kiến góp ý của tập thể về ý nghĩa câu chuyện:**

- Trong cuộc sống, chữ “tín” tạo nên niềm tin, sự tôn trọng của người với người. Là thầy, cô giáo mình phải làm gương cho học trò, “nói đi đôi với làm”.

- Khi mình nói ra thì mình phải thực hiện như vậy người khác mới tin tưởng mình, học trò mới nể trọng mình.

- Các đảng viên trong chi bộ nhất trí với ý nghĩa, bài học của câu chuyện.

- Đồng chí Đặng Ngọc Thu – Bí thư chi bộ - kết luận về ý nghĩa, bài học của câu chuyện như đã nêu trên. Học tập Bác là “nói đi đôi với làm”. Bác luôn quan tâm đến tất cả mọi người. Trong bất kì hoàn cảnh nào, khi mình nói thì mình phải thực hiện, nhất là cán bộ, quản lý, có như vậy mới tạo được sự thống nhất, niềm tin đối với nhân viên, học viên và cha mẹ học viên.

Ngày 02 tháng 6 năm 2023

MỪNG CHO CÁC CHÁU BÁC CÀNG THƯƠNG MẸ

Một lần trên đường đi thăm hợp tác xã trồng cây giỏi ở huyện Quảng Oai (Hà Tây), Bác Hồ đã nhắc đến mẹ Bác.

Hôm ấy khi xe ô tô đến Quảng Oai, một đoàn các em bé gái cô quàng khăn đỏ, em mặc áo hoa, em mặc áo trắng, tay cắp sách vừa ở trong trường ra, lú lú như chim sỏ lông. Nhìn thấy các cháu vui, Bác Hồ cũng vui theo. Người nói với chú Vũ Kỳ và các chú ngồi cùng xe:

- Này! Các chú thấy không, các cháu được ăn mặc đẹp, được đi học, cháu nào cũng vui vẻ phấn khởi, Bác mừng cho các cháu.

Rồi giọng Bác bỗng trầm hẳn xuống.

Lúc này Bác rất nhớ mẹ của Bác. Mẹ Bác rất thông minh, lại là con gái ông đồ nho. Thế mà mẹ Bác lại không được đến lớp, đến trường đâu các chú ạ. Cũng như phụ nữ ngày xưa, từ nhỏ mẹ Bác đã phải lo việc nhà.

Mọi người cùng đi không nén nổi cảm xúc trước tình cảm của Bác đối với mẹ Bác là cụ Hoàng Thị Loan.

Người kể chuyện: Đỗ Thanh Bình.

BÀI HỌC CỦA CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ VỀ CÂU CHUYỆN KỂ

+ **Tên đảng viên kể chuyện: Đỗ Thanh Bình – đảng viên Chi bộ.**

+ **Câu chuyện được kể: Mừng cho các cháu Bác càng thương mẹ.**

+ **Ý nghĩa câu chuyện:** Qua câu chuyện, chúng ta thấy dù bận trăm công ngàn việc nhưng Bác vẫn dành trọn vẹn tình cảm thiêng liêng đặc biệt cho mẹ, mẹ là người gần gũi quan tâm, chăm lo, dạy dỗ, mẹ vừa là người mẹ, vừa là người chị, người bạn và là người thầy đầu tiên của người. Bác mượn hình ảnh người mẹ, hình ảnh người phụ nữ Việt Nam bao đời nay đã chịu nhiều bất công trong xã hội phong kiến không được đến trường để học. Nên từ rất sớm Bác đã nhận thức phải giải phóng cho phụ nữ được quyền bình đẳng tham gia mọi lĩnh vực của đời sống xã hội.

+ **Liên hệ bản thân và phương hướng phấn đấu làm theo:** Phụ nữ ngày nay cần phát huy vai trò là người phụ nữ có lòng yêu nước, có tri thức, năng động, sáng tạo, có sức khỏe, lối sống văn hóa, có lòng nhân hậu, bao dung, tích cực học tập, nghiên cứu, nâng cao trình độ mọi mặt, phấn đấu vươn lên.

+ **Ý kiến góp ý của tập thể về ý nghĩa câu chuyện:**

- Bác Hồ luôn quan tâm đến gia đình, đến tình mẫu tử, trong lòng Bác luôn yêu thương mẹ, luôn nhớ tới mẹ và những người phụ nữ Việt Nam thời phong kiến phải chịu nhiều thiệt thòi, chính vì vậy, Bác là người tiên phong thực hiện bình đẳng giới ở Việt Nam.

- Trong cuộc sống hiện nay, phụ nữ ngày càng có vai trò quan trọng vì vậy cần phải quan tâm, chăm lo và tạo điều kiện thuận lợi cho phụ nữ phát huy vai trò của mình trong bối cảnh hiện nay.

- Các đảng viên trong chi bộ nhất trí với ý nghĩa, bài học của câu chuyện.

- Đồng chí Đặng Ngọc Thu – Bí thư chi bộ - kết luận về ý nghĩa, bài học của câu chuyện như đã nêu trên. Bác Hồ là tấm gương sáng cho chúng ta noi theo về tình mẫu tử, về việc quan tâm đến quyền lợi của chị em phụ nữ. Trong xã hội hiện nay, phụ nữ có nhiều đóng góp cho đất nước, xã hội, giữ nhiều vị trí quan trọng. Do đó, chúng ta cần quan tâm, tạo điều kiện cho chị em phụ nữ hoàn thành tốt các nhiệm vụ, vai trò của mình.

Ngày 06 tháng 7 năm 2023

TRƯỜNG HỌC CỦA BÁC HỒ

Có lần nhân câu chuyện kể với các bạn trẻ trong khu Phủ Chủ tịch, Bác nói: “Các cô, các chú bây giờ đi học có trường, có bàn ghế, có cô thầy, bạn bè, sách vở, giấy bút, có giờ giấc đàng hoàng. Tôi đến có đèn điện, thế mà học một năm không lên được một lớp là không đúng. Ngày xưa, lúc Bác đang tuổi các cô, các chú thì tất cả bàn ghế, thầy, bạn, sách vở, giấy bút chỉ có trong bàn tay này thôi”.

Bác giơ bàn tay trái lên nói tiếp:

“Hồi ấy Bác làm bồi tàu, là người quét tuyết ở Anh, rồi đi làm phụ bếp. Làm việc từ sáng đến tối, suốt ngày không được cầm đến tờ báo mà xem. Đến đêm mới hết việc, mới được đọc sách, đọc báo. Ban ngày muốn học chỉ có một cách là viết chữ lên mảnh da tay này.

Cứ mỗi buổi sáng viết mấy chữ, rồi đi cạo sàn tàu, cạo thùng, đánh nồi, rửa bát, thái thịt, băm rau, vừa làm vừa nhìn vào da bàn tay mà học. Hết ngày, người thì mồ hôi đầm đìa, chữ cũng mờ đi, cuối buổi đi tắm mới xóa được chữ ấy đi. Coi như đã thuộc. Sáng mai lại ghi chữ mới”.

Sách “Hồ Chí Minh, đồng chí của chúng ta” gồm nhiều hồi ký của các bạn Pháp viết, Nhà xuất bản Xã hội Paris in năm 1970, có trích một đoạn Bác trả lời phóng viên A.Kan (báo Nhân đạo của Đảng Cộng sản Pháp) như sau:

“Tôi không có hạnh phúc được theo học ở trường đại học. Nhưng cuộc sống đã cho tôi cơ hội học lịch sử, khoa học xã hội và ngay cả khoa học quân sự. Phải yêu cái gì? Phải ghét cái gì? Cũng như tôi, tất cả người Việt Nam cần phải yêu độc lập, lao động, Tổ quốc”. (tr. 203)...

“Tất nhiên không phải riêng tôi mà toàn thế giới đều kính trọng những nhà báo chân chính. Tôi cũng có thời gian học làm báo, cũng có thời gian tôi bỏ ngòi bút, cầm súng để chống lại kẻ thù, chống lại chủ nghĩa thực dân. Khi tôi còn ở Pháp, khi còn biết ít tiếng Pháp tôi đã là Tổng biên tập, biên tập và phát hành cả một tờ báo”. (tr. 202).

Bác thường nói với cán bộ: “Học thêm được một thứ tiếng nước ngoài coi như có thêm một cái chìa khóa để mở thêm một kho tàng tri thức. Việc học là việc suốt đời”.

Người kể chuyện: Nguyễn Thị Minh Châu.

BÀI HỌC CỦA CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ VỀ CÂU CHUYỆN KỂ

+ **Tên đảng viên kể chuyện:** Nguyễn Thị Minh Châu – đảng viên Chi bộ.

+ **Câu chuyện được kể:** Trường học của Bác Hồ.

+ **Ý nghĩa câu chuyện:** Câu chuyện là những lời dạy có ý nghĩa thiết thực đối với thế hệ hôm nay và mai sau, Bác không phô trương thành quả mà Bác đạt được, hay giáo dục bằng hình thức cầu kỳ, xa xôi nào, Bác đã tác động vào tâm lý các bạn trẻ bằng lời tâm tình, dễ tiếp thu, giúp các bạn trẻ nhận thức được cần phải có ý chí, nghị lực tinh thần để vượt qua mọi khó khăn thử thách trong học tập cũng như trong cuộc sống. Bác đã khơi dậy lòng nhiệt huyết của tuổi trẻ, tinh thần hiếu học, lòng yêu nước nồng nàn.

+ **Liên hệ bản thân và phương hướng phấn đấu làm theo:** Chúng ta cần thấy được tầm quan trọng của việc học tập, dù ở cương vị nào, lứa tuổi nào, thời đại nào thì việc học cũng rất cần thiết, phải học tập để nâng cao trình độ, kiến thức cho bản thân, góp phần xây dựng xã hội ngày càng phát triển.

+ **Ý kiến góp ý của tập thể về ý nghĩa câu chuyện:**

- Bác Hồ là tấm gương sáng về tinh thần, ý chí, nghị lực vượt khó vươn lên. Trong bất kì hoàn cảnh khó khăn, gian khổ nào Người cũng tìm cách giải quyết, vượt qua.

- Trong bất kì thời đại nào, con người cũng phải không ngừng học tập, học để biết, học để hiểu, học để chung sống. Trong công việc, chúng ta không ngừng học tập để nâng cao trình độ chuyên môn, nghiệp vụ.

- Các đảng viên trong chi bộ nhất trí với ý nghĩa, bài học của câu chuyện.

- Đồng chí Đặng Ngọc Thu – Bí thư chi bộ - kết luận về ý nghĩa, bài học của câu chuyện như đã nêu trên. Bác Hồ là tấm gương cho toàn thể dân tộc Việt Nam về tinh thần “Học tập suốt đời”. Bác luôn quan tâm đến việc học tập của các em nhỏ, có các chính sách, biện pháp nâng cao dân trí, bồi dưỡng nhân tài cho đất nước. Mỗi cán bộ, đảng viên cần tiên phong trong học tập, nâng cao trình độ, bồi dưỡng chuyên môn, nghiệp vụ để công tác tốt, hoàn thành các nhiệm vụ được giao, góp phần phát triển đơn vị, đất nước.

Ngày 03 tháng 8 năm 2023

AI CÓ TRÁCH NHIỆM TRỒNG NGƯỜI

Theo quy chế của Bộ Ngoại giao ta, khi có đoàn đại biểu trong nước đến nước nào thì vị đứng đầu Đại sứ quán Việt Nam tại nước đó phải đến sớm nhất để báo cáo với đoàn tình hình thế giới, trong nước, nước sở tại và kế hoạch làm việc hôm đó.

Chủ tịch Hồ Chí Minh dậy đúng 5 giờ 30, tập thể dục 30 phút rồi tắm. Bác hẹn tôi đúng 6 giờ 15 đến báo cáo với Bác. Thật hạnh phúc cho tôi, suốt tám ngày ở Cộng hoà Dân chủ Đức, ngày nào tôi cũng được làm việc với Bác vào 6 giờ 15. Sáng 27-5, tôi vào đã thấy Bác ngồi chờ. Sau khi nghe tôi báo cáo thật tóm tắt, Bác đẩy bao thuốc lá sang phía tôi và hỏi:

- Cuộc hội đàm hôm qua chú thấy vấn đề gì bổ ích nhất cho ta?

- Thưa Bác, cháu cho rằng chiến lược trăm năm trồng người rất bổ ích cho ta.

- Chú nói đúng.

Tôi chưa dám hút thuốc lá.

Bác lấy thuốc đưa tôi, hỏi tiếp:

- Chú quê ở xã nào?

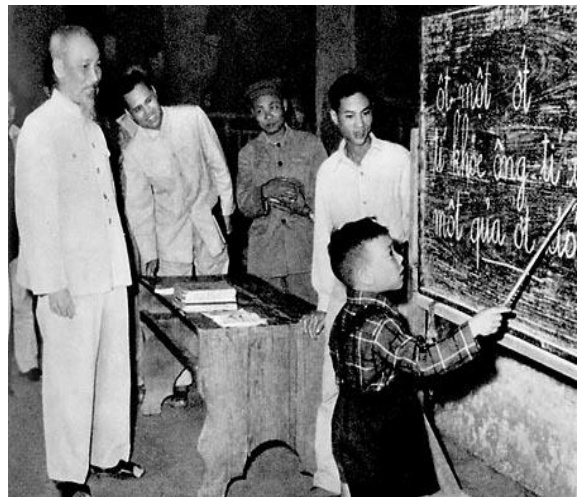
- Thưa Bác, nhà cháu cùng xóm với Cụ Phan Bội Châu, làng Đan Nhiễm, gần Kim Liên.

Bác tỏ thái độ rất vui, hỏi con cháu Cụ Phan ai còn ai mất, làm ăn ra sao. Sau đó Bác nhìn tôi và hỏi:

Ở cương vị chú, chú sẽ làm gì để góp sức với đất nước về sự nghiệp trồng người?

- Thưa Bác, ở bên này cháu cố gắng học hỏi kinh nghiệm và đi thực tế để xem các đồng chí làm như thế nào rồi thường xuyên báo cáo đầy đủ về Trung ương Đảng và Bộ Ngoại giao.

Nói xong, tôi tự nghĩ "chắc Bác bằng lòng". Không ngờ Bác nghiêm mặt:

- Chú cũng quan liêu giấy tờ đến thế?

Thấy tôi đỏ mặt cúi đầu, Bác hạ giọng:

- Bác và Trung ương giỏi lắm thì đánh xong giặc. Xây dựng con người là trách nhiệm nặng nề của thế hệ chú và con chú. Chú còn làm gì nữa?

- Thưa Bác, cháu chăm sóc 149 thiếu nhi đang học tại Cộng hoà Dân chủ Đức.

Nói xong tôi tưởng Bác hài lòng, vì Bác luôn hỏi về việc các cháu học tập, sức khoẻ và đạo đức ra sao. Lần này Bác phê bình nhẹ nhàng:

- Cách làm của chú chưa đúng. Muốn đi xa, phải bắt đầu đặt chân gần nhất. Trước hết chú phải giáo dục con chú, anh chị em trong Đại sứ quán, các cháu sinh viên, từ đó cả tập thể cán bộ nhân viên Đại sứ quán và sinh viên chăm lo cho các cháu thiếu nhi. Một mình chú dù giỏi cũng không làm tốt. Rèn luyện các cháu về đạo đức phong cách, lối sống của dân tộc ta không phải chỉ bằng lời, mà phải bằng hành động gương mẫu của tập thể người lớn ở bên này. Người lớn thiếu gương mẫu thì không ai theo.

Người kể chuyện: Phan Phúc Triều.

BÀI HỌC CỦA CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ VỀ CÂU CHUYỆN KỂ

+ **Tên đảng viên kể chuyện:** Phan Phúc Triều – đảng viên Chi bộ.

+ **Câu chuyện được kể:** Ai có trách nhiệm trông người.

+ **Ý nghĩa câu chuyện:** Qua mẩu chuyện " Ai có trách nhiệm trông người" chúng ta học tập được ở Bác đức tính gương mẫu, trách nhiệm trong công việc, luôn có tinh thần gương mẫu về đạo đức, phong cách, lối sống của tập thể và đặc biệt là những người lớn chúng ta trong công việc cũng như trong cuộc sống.

+ **Liên hệ bản thân và phương hướng phấn đấu làm theo:** Đối với bản thân, tôi luôn gần gũi, yêu thương trẻ em, học viên không chỉ bằng lời nói mà còn bằng hành động quan tâm, thăm hỏi, động viên, chia sẻ, dạy bảo tận tình.

+ **Ý kiến góp ý của tập thể về ý nghĩa câu chuyện:**

- Qua câu chuyện "Ai có trách nhiệm trông người", chúng ta đã học tập được ở Bác đức tính gương mẫu, trách nhiệm và giản dị nhưng vẫn giữ nguyên tắc trong công việc cũng như trong cuộc sống. Luôn là tấm gương cho con cháu, học viên bằng chính hành động gương mẫu của mình.

- Qua câu chuyện "Ai có trách nhiệm trông người" chúng ta học tập được ở Bác bài học về tinh thần trách nhiệm trong công việc, "Nói đi đôi với làm" luôn chú trọng kết quả thực tế, chống quan liêu thành tích.

- Các đảng viên trong chi bộ nhất trí với ý nghĩa, bài học của câu chuyện.

- Đồng chí Đặng Ngọc Thu – Bí thư chi bộ - kết luận về ý nghĩa, bài học của câu chuyện như đã nêu trên. Qua câu chuyện "Ai có trách nhiệm trông người" cho ta thấy được sự cẩn thận của Bác trong công việc, sự quan tâm sâu sắc trong công việc của Bác đối với thế hệ trẻ và các em thiếu nhi trong tương lai. Ngoài ra, Bác cũng nhấn mạnh sự quan trọng và trách nhiệm gương mẫu về đạo đức, phong cách, lối sống của tập thể và nhất là những người lớn.

Ngày 08 tháng 9 năm 2023

LÝ TRÍ VÀ TÌNH CẢM

Sáng nay ngày 29-7-1957, Bác và đoàn đi thăm các cháu thiếu nhi Việt nam tại trường Môrixtabuốc tỉnh Đrexđen, nên tôi (Song Tùng) đến sớm hơn 10 phút (5 giờ 50 phút sáng). Cửa mở, như vậy là Bác đã ra sân tập thể dục xong rồi. Khác với ngày thường, không thấy Bác ngồi ở phòng khách chờ tôi vào báo cáo. Tôi bước vào nhà, nhìn quanh cũng không thấy Bác. Có tiếng nước chảy trong phòng rửa mặt, tôi rón rén bước tới. Bác đang giặt quần đùi và chiếc áo may ô đã sòn. Một cảm giác không thể diễn tả được trong tôi, hai dòng nước mắt trào ra. Bác quay lại, tôi cúi đầu cố giấu cảm xúc của mình. Bác lặng lẽ vắt quần đùi và áo lót lên chỗ phơi rồi bước ra khỏi phòng. Bác nhìn đồng hồ:

- Còn 10 phút, bác cháu mình đi dạo vườn thông ít phút.

Bác đi trước, thấy tôi đi sau quá xa (vì tôi không giữ được bình tĩnh, mắt vẫn đỏ hoe). Bác đi chậm lại. Lần đầu tiên Bác đặt tay lên vai tôi:

- Làm cách mạng không thể để tình cảm chi phối lý trí. Không có tình cảm mãnh liệt thì không thể làm cách mạng, nhưng để tình cảm lấn át lý trí, rất nguy hiểm.

Tiếng bác nhỏ nhưng đanh thép. Tôi cảm thấy đứng trước tôi là vị lãnh tụ Hồ Chí Minh đang chiến đấu với cả bản thân mình. Người giáo dục tôi nhưng có lẽ Người cũng tự nói với mình.

Đi dạo một vòng, trở về, báo cáo tóm tắt công việc với Bác xong, thời gian còn. Bác hỏi tôi:

- Làm nghề ngoại giao chú thấy thế nào?

- Thưa Bác, bước vào nghề mới, cháu cảm thấy nhiều bỡ ngỡ, khó khăn nhưng vừa làm vừa học, cháu tin rằng sẽ hoàn thành tốt nhiệm vụ.

Bác nhìn tôi, hỏi một câu bất ngờ:

- Chú có biết trong cuộc đời, việc gì khó nhất không?

- Thưa Bác, cháu nghĩ rằng đấu tranh giữa cái chết vinh quang hay sống nhục nhã là khó nhất.

Bác gật đầu:

- Đó là cái khó khăn thứ hai. Đấu tranh với bản thân “biết dừng ở mức chí thiện” mới là khó nhất. Bác sẽ nghỉ việc khi đến 70 tuổi, vì không ai ngoài 70 làm việc tốt. Về nghỉ, câu cá, làm vườn, thăm các cháu và các cụ bô lão là nguyện vọng của Bác. Nhưng chúng nó phá Hiệp định Giơnevơ thì nhân dân ta còn chiến đấu lâu dài, gian khổ.

Sự việc chỉ xảy ra trong nháy mắt: “Vị chủ tịch nước suốt đời vì nhân dân, tự giặt quần đùi với chiếc áo may ô đã sờn” cứ hiện lên trong tôi.

(Trích theo: Khu Di tích Hồ Chí Minh tại Phủ Chủ tịch: Mỗi câu chuyện nhỏ một bài học lớn, Nxb.Chính trị quốc gia, Hà Nội, 2010, tr. 36)

Người kể chuyện: Phạm Thị Thủy.

BÀI HỌC CỦA CÁ NHÂN VÀ TẬP THỂ VỀ CÂU CHUYỆN KỂ

+ **Tên đảng viên kể chuyện:** Phạm Thị Thủy – đảng viên Chi bộ.

+ **Câu chuyện được kể:** Lý trí và tình cảm.

+ **Ý nghĩa câu chuyện:** Qua câu chuyện “Lý trí và tình cảm”, chúng ta thấy Bác có lối sống giản dị, luôn gần gũi thương yêu nhân dân, suốt đời vì nhân dân phục vụ. Bác luôn làm việc có kế hoạch rõ ràng, sắp xếp công việc gọn gàng đúng thời gian. Bác luôn nhắc nhở chúng ta phải biết cố gắng khắc phục mọi khó khăn của bản thân để làm tốt công việc. Khi làm việc không để tình cảm xen vào, luôn đấu tranh với bản thân giữa tình cảm và xử lý công việc một cách hài hòa, chính xác, biết nhận ra việc đúng và việc không đúng, mạnh dạn sửa đổi khi chưa làm tốt công việc.

+ **Liên hệ bản thân và phương hướng phấn đấu làm theo:** Học tập Bác, tôi luôn cố gắng khắc phục khó khăn của bản thân để hoàn thành tốt công việc, có sự nhận xét đánh giá công việc một cách thẳng thắn, trung thực và chính xác.

+ **Ý kiến góp ý của tập thể về ý nghĩa câu chuyện:**

- Qua câu chuyện “Lý trí và tình cảm”, chúng ta cần có lối sống lành mạnh, giản dị, biết quan tâm với mọi người xung quanh nhưng không để tình cảm xen vào công việc.

- Qua câu chuyện, chúng ta học tập được ở Bác là có một công việc gì phải làm thì phải lên kế hoạch cụ thể, minh bạch, không để tình cảm nhiều quá mà mất đi lý trí trong công tác mình đảm nhiệm.

- Các đảng viên trong chi bộ nhất trí với ý nghĩa, bài học của câu chuyện.

- Đồng chí Đặng Ngọc Thu – Bí thư chi bộ - kết luận về ý nghĩa, bài học của câu chuyện như đã nêu trên. Câu chuyện “Lý trí và tình cảm sáng lên hình ảnh hết sức bình dị, gần gũi của Bác. Là một vị chủ tịch nước nhưng Bác không cho mình cái quyền được người khác phục vụ. Đặc biệt khi làm cách mạng không nên để tình cảm chi phối lý trí vì nếu để tình cảm chi phối con người có thể sẽ không còn công tâm, thiếu sáng suốt trong công việc.